Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ē xpē. Quod ꝗ dicit. quia cū stercore excuritur æ intraneis. Videns
forte adcōparationē celestiū corporū. corpus illud ut huma
ne nature stercus figuralit appellet. terra enī est. æ de terra
sumptum. Sed æ cosinus ille stercoris quilibet radices succiden
de ficulnee mittit. quid aliud quā misteriū suscepte incor
pore dispensationis ostendit. Hec tamen eiuntranea de ee dicunt.
quā uis enī uilem gesserit formam. Plenitudo tamen in eo di
uinitatis audacter diffusa sit. tam fideliū quorūq; nutri
ri semp admaiora debæ auditus. Eadem quoq; æ iā desyna
goge uitulo accipienda s. Morali aut loco potē pontifex
iste sensus pietatis æ religionis uideri. qui in nobis poratio
nes æ obsecrationes quas do fundimus uelut quoda sacer
dotio fungit. Hic si in aliquo deliquerit. omnem ē tunuo
qui intra nos ē bonorū actuū peccare pplm facit. Heq; enī
recti opis aliquid gerimus. cū in prauū declinauerit dux
bonorū opum sensus. æ ideo ad hui emendationē ñ qualis
cūq; hostia. sed ipsius saginati uituli requiret sacrificiū.
Similit æ synagoge culpa. hoc ē omniū que intra nos sunt
uitiū emdatio ñ alit quā ex xpi mortificatione reparet.
Si ꝗ princeps inquit peccauerit. hircū offerē ex capris. Prin
ceps iste potest uideri uis rationis que intra nos ē. que si
peccæ in nobis æ stultiū aliquid agamus. timescenda nob
ē illa sententia saluatoris que dic. Vos estis sal terre. Si
aut sal infatuat fuerit. ad nichilū ual æ nisi ut pietat fo
ras. æ conculcet abhominib. habæ g æ iste hostiā suā. s; æ
anima inquit una si peccauerit. capram feminā similit
offert. sedm illam substitutionē hostiarū quā supius me
morauimus. S; fortasse dicant auditores eccle. melius
uere agebat cū antiquis quā nobiscū. ubi oblatis diuerso